

הנדון:

זוהי ממשלת עבודה-ליכוד, ובקיצור ממשלת מע"ל

הסעריף והמיז

יש חשבו אחד אמר השבוע על ממשלת-האחדות הלאומית: "זה הרע במיעוטו". ואחרי מחשבה של רגע, הוסיף: "וזה רע גדול מאוד!"

מקס החוסה נערך השבוע. אך הכלה היא מזמן בהריון. זה מכבר אפשר להבחין בכרסה המתנפחת. **להלכה קמה ממשלת-האחדות-הלאומית רק הש-בוע. אך למעשה היא קמה מזמן.**

היא קמה כאשר הכריז המערך, מפי כל רובריו הראשיים, שהוא שייד ל-קונסנזוס הלאומי" (לא נסיגה לגבולות 1967, לא הירכרות עם אש"ף, לא מדינה פלסטינית, לא שינוי מעמדה של ירושלים המיוחזת), שנקבע עליידי מנחם בגין.

היא קמה כאשר החליט המערך, עם היפתח מערכת-הבחירות, לנהל תעמולת-בחירות ימנית מובהקת, תוך העלמת מ"פ"ס וסגירת הפער בינו ובין הליכוד.

היא קמה כאשר השאיר המערך את שימעון פרס בראשו. בידעו היטב שהוא עלול לעלות לו בשניים-שלושה המנדטים שהיו חיוניים להשגת רוב.

היא קמה כאשר פנה אריק נחמקין, במוצאי יום-הבחירות, אל עשרות העיתונאים שהתקבצו במטה מפלגת-העבודה ואמר להם: "יש דברים (שמאיר) כהנא אומר והוא צורק, אבל קשה לבצע אותם". זוהי בדיקת עמדת הליכוד. הרברים פורסמו, ומפלגת-העבודה לא הגיבה עליהם.

היא קמה למחרת הבחירות, כאשר התקבלה במערך כולו ההחלטה האילמת שלא לנהל משאומתן עם הרשימה המתקרמת שלום ועם ר"ח על תמיכתן בממשלת-מיעוט. שהיתה האלטר-נטיבה המעשית היחידה לממשלה עם הליכוד. המערך הצטרף לחרם שהוטל עליידי הימין על שתי רשימות אלה, ובכך קבע שהוא קרוב לאירשיעור יותר לגאולה כהן הגוענית מאשר למת-תיהו פלו. שהרי החרם לא הוטל בשל הקומוניזם של ר"ח או תוכנית-השלום של הרשימה המתקרמת, אלא בשל העובדה שרוב בוהרי שתי הרשימות היו ערבים.

היא קמה מפני שההבדל בין מפלגת-העבודה והליכוד הוא מיזערי, ואילו המשותף הוא מהותי.

מלה הקובעת היא לאטינית: "קונסנזוס". ובעברית פשוטה: הסכמה כללית.

זוהי ממשלת הקונסנזוס, תרתי משמע. היא מבוססת על קונסנזוס כמעט מוחלט בכל הנראים העומדים על הפרק, והיא לא תוכל לפעול אלא לפי שיטת הקונסנזוס.

כדי להבטיח שאף אחד משני הגושים לא ישתלט על השני, נעשו סידורים מסובכים. במרכזם עומדת מילה לועזית שניה: קאבינט.

קאבינט פירושו: חדר קטן, תא, קאבינה, וגם ארון בצורת הדרין.

בתוך הארון הזה ידוכו השרים המרכזיים של שני הגושים, שווה בשווה, ואלה יקבלו את כל ההחלטות החשובות. מכיוון שכל אחד משני הגושים בקאבינט יקיים מישמעת פנימית מוחלטת ונוקשה, תוכל כל החלטה להתקבל רק בהסכמה כללית.

אם לא תהיה הסכמה בקאבינט — לא תהיה החלטה. אם לא תהיה החלטה בקאבינט — לא יובא העניין כלל לפני הממשלה. ואם תושג החלטה בקאבינט — יהיו שני הגושים מחוייבים להצביע בעדה במליאת-הממשלה, וכך תתקבל שם אוטומטית. הממשלה עצמה תהיה בלי ריסק.

על לכל התהליך הזה מרחפת מילה לאטינית נוספת: וטו וטו פירושו: "אני אוסר!".

שום החלטה לא תוכל להתקבל בממשלת-האחדות-הלאומית אם יודיע נציג אחד הגושים: אנתוני מתנגדים.

שני יוצאי-פולין העומדים בראש ממשלה זו לחילופין — שימעון פרסיפרסקי ויצחק שמיר-יוזניצקי — היו צריכים לדעת את הסכנות הכרוכות בשיטה שנקראה בארץ-מוצאם LIBE-RUM VETO. כפרלמנט-האצילים הפולני, ה"סיים", רשאי היה כל חבר לקום ולהודיע "אני מתנגד!" בכך היה די כדי לסכל כל הצעה שעמדה לדיון.

שיטה זו מנעה במשך מאות בשנים מימשל תקין בסולין, והובילה בהכרח לנפילת המדינה ולחלוקתה בין שכניה.

היתה לי פעם הזדמנות להרצות על פרק היסטורי זה באוני יאכר ערפאת. ביקשתי לרמוז על השיטה הנהוגה באש"ף, שבו מתקבלות כל ההחלטות בהסכמה כללית, פה-אחד. בגלל שיטה זו אין אש"ף יכול לפתח יוזמה-שלום נועזת, לפי הקו של ערפאת. תמיד נמצא מישהו המכריז, בהשראת רמשק: "אני מתנגד!"

מבחינה זו נעלם עתה ההבדל בין ממשלת-ישראל ובין הנהגת אש"ף.

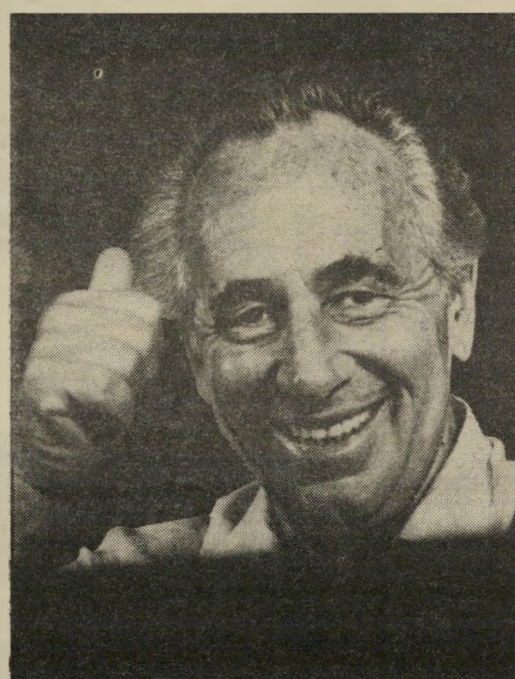
הו העיקר בממשלה החדשה: היא לא תוכל לפתח שום יוזמה כשטח המדיני. כל עוד היא קיימת, לא תזון מדינת-ישראל אף כמילימטר אחד לעבר השלום.

למראית-עין, לפחות, והו ויתור מצד המערך. כי המערך דיבר על "אופציה ירדנית", על "פשרה טריטוריאלית", על סיכויי להשיג שלום, בניגוד לליכוד.

למעשה זהו ויתור קטן מאוד, כי תוכנית-השלום של המערך שווה בקליפת-השום. מעולם לא היתה אלא אוסף של מליצות.

הליכוד אומר בגלוי שאינו מוכן להחזיר אף שעל אחד מארמית הגדה והרצועה, ובכך הוא סותם את הגולל על סיכויי השלום. ליתר ביטחון, הוא גם ממקש את הגולל בשורה ארוכה של מוקשים, הקרויים התנחלויות.

המערך הניח בעצמו את רוב המוקשים האלה. עכשיו הסכים להניח אחרים נוספים, ולהוסיף חומר-נפץ למוקשים הקיימים. אין אף ערכי אחד בעולם שהסכים לרעיון "הפשרה הטריטוריאלית", שפירושה סיפוח חלקים גדולים של השטחים הכבושים. פחות

ראש-הממשלה: שיבעת הצעירים נפלו

מכל הסכים לכך המלך חוסיין, בעל-הביית של "האופציה היר-דנית".

המערך לא ויתר, איפוא, אלא על חלומות באסמיה — ומה ערכם של אלה בהשוואה לכיסא אחד אמיתי?

שלום היה הקורבן הראשון על מיזבח המולך הזה, ששמו אחרות לאומית. לאיש לא איכפת. מולך תובע קורבנות אדם.

אני רוצה להזהיר: בהעדר שלום תהיה מילחמה, יהיה אסון. ההיסטוריה אינה עומדת רום. כמו השמש בגיבעון, מפני שהארונים פרסי-שמיר התחתנו בנישואי-זנות. 150 מיליון ערבים יודעים עתה כי בשנים הקרובות אין שום סיכוי להסדר-שלום, אשר יחזיר להם את השטחים הכבושים ויפתור את בעיית העם הפלסטיני. ידעוהו שמון שמן על מדרות המהפכה האיסלאמית. היא עלולה לגרום למתח-חורמה בישראל.

מישטרים קנאיים ולמילחמת-חורמה בישראל. מילחמה פירושה גברים, פירושה שכול, פירושה הרס. המרחב עלול לעלות באש — וזוג-הנאהבים, פרס ושמיר, ינגנו בנבל שירי-אבה זה לזה.

דרך אל החופה דמתה מפלגת-העבודה לרקדנית מזרקנת, המשירה מעליה את שיבעת צעפיה, כזה אחר זה, בפארוויה פאטית של סטריפטיז.

השלום היה רק הצעף הראשון. אחריו באו האחרים. נפל הצעף האדום של הפוציאליזם. נרמה שהגברת ויתרה עליו ברצון, בשימחה, ובהרגשה עמוקה של הקלה.

נפל גם הצעף הסוציאלי. כאשר ויתרה המפלגה על תיקי-העבודה והרווחה, הנוגע להמוני השכירים, ומסרה אותו לליכוד, היא הכירה בעובדה שציוני-העובדים בישראל שוב אינו שיך למחנה "העבודה", אלא למחנה הליכוד.

המערך שולט ברמת-אביב. הליכוד שולט בקריית-מלאכי. הפרולטריון הישראלי מתחלק עתה בין הרשימה המתקרמת ורק"ח מצד אחד, ובין הליכוד מצד שני. הפועל האשכנזי הוא זן ההולך ונעלם מן העולם, בעלי-חיים שיש להכניסו לרשימת החיות המוגנות, מפני שצפויה להן סכנת הכחדה.

המדיניות הסוציאלי של ממשלת-האחדות-הלאומית לא תיקבע עליידי המערך. היא תיקבע עליידי הליכוד, תוך התרועעות בין איליההון "הליברלים" ובין הרמוגניה הסוציאלי של דויד לוי "הפופוליסטי".

זה לא נוגע למפלגת-העבודה. למה לה להתערב?

פל גם הצעף הכלכלי. הוא נמסר כולו לליכוד. כבר דובר הרבה על הצנינות הגמורה הטמונה בויתור זה. ארבעה שרי-אוצר של הליכוד הרסו את הכלכלה הישראלית.

עתה בא החמישי, והוא אמור לתקנה. אילו קבעו לי ארבעה רופאים בבית-חולים אחד תרופות כוזבות, שהרפו את בריאותי, לא הייתי הולך לאותו בית-החולים לחפש רופא חמישי.

המערך פנה אל הבוחרים כראש וראשונה בשם הכלכלה המתמוטטת, והבטיח להצילה. עכשיו הוא אומר: אני לא רוצה לנגוע בה.

הצניקאים אף מוסיפים: למה לנו להכניס ראשנו למיטה חולה? הליכוד בישל את הדייסה הזאת, שיאכל אותה. נוסע יהודי באוניה העיר באמצע הלילה את חברו וצעק: "יענקל, קום מהר! האוניה טובעת!"

השיב לו יענקל: "אז מה? זאת האוניה שלי?"

אחרי שנפלו כל הצעפים התגלתה החטוורת: אריאל שרון. על כך קמה הצעקה הגדולה ביותר. איש-הרמים, שווערת כהן ביקשה לסלק אותו מכל אחריות ממלכתית בגלל חלקו בזוועת צברה ושאתילא, האיש ששמו מעורר חלחלה בלב מאות אלפים שהפגינו נגדו, יהיה חבר-הממשלה וחבר-הקאבינט.

גרוע מזה: ניתן בידי מישרד התעשייה והמיסחר, שרון יהפוך אותו למנוף אדיר להגברת ההתנחלות בשטחים הכבושים, כפי שעשה בשעתו במישרד-ההקלאות.

אך אבסורד גמור הוא לחשוב שניתן היה להקים את ממשלת-האחדות-הלאומית בלי אריאל שרון. זה היה ברור מראש.

כאשר עלה לינרון ג'ונסון לכסי-הנשיאות בארצות-הברית, הציעו לו לפטר את ראש האף-בי-איי, ארגאר הובר השנוא, שהטיל את אימתו על הכל. אמר ג'ונסון: מוטב שהובר יעמוד בתוך האוהל ויטיל את מימיו החוצה, מאשר שיעמוד מחוץ לאוהל ויטיל את מימיו פנימה.

זוהי גם גישתו של שמיר כלפי שרון. בשלבים האחרונים של המשיאוהמתן טילפן לו שרון כל כמה שעות מניו-יורק, והפחיד אותו עד מוות.

פעם, כשהיה יצחק שמיר ראש המיבצעים של לח"י, היו לו שיטות משלו כדי להיפטר מחברים טורדניים. הוא טמן אותם בחולות. אך מה יכול שמיר לעשות עכשיו? הוא נכנע. בידעו היטב כי המטרה היחידה של אריאל שרון בממשלה זו תהיה לחסלן.

אל יהא ספק בדבר: בממשלת-האחדות-הלאומית יש רק איש חזק אחד, והוא אריאל שרון. הוא ישלט בה, מפני שהבל יסחרו מפניו.

הוא יחסל את שמיר ואת פרס. לפי רוטאציה שהוא עצמו יקבע. וגם את דויד לוי ויצחק נבון, המתגמדים והולכים.

השאלה האמיתית אינה עור: מה תעשה ממשלה זו. **השאלה האמיתית היא:** מה יהיה אחריה?

אחרי ממשלה זו — המבול. אך מהו המבול? אם לא יקומו כוחות נגדיים חרישים, חזקים ומאוחרים — המבול יהיה שחר, וישתרע מאריאל שרון ועד מאיר כהנא.

ממשלה זו לא תהיה אלא מיסדרון המוביל אל הגיהנום הזה, כשם שממשלת-האחדות-הלאומית של גולדה מאיר הובילה אל המהסך של הליכוד.

משלה זו קרויה "ממשלת-אחדות-לאומית". והו שם כוזב מעיקרו. ממה אמיתי הוא ממשלת-עבודה-ליכוד. ובקיצור: ממשלת מע"ל.

מאת אודי אבנרי